

سرکوب حرکت‌های ملی باچه هدفی؟

رژیم جمهوری اسلامی ایران، همانند رژیم سلطنتی، دشمن آزادی و دموکراسی مردم بوده و بر این مبنا سرکوب ابتدائی‌ترین خواسته‌های ملی، توسط قداره‌بندان رژیم به اجرا گذاشته می‌شود. نمونه‌ی کشتار مردم در ترکمن‌صحرا، در خوزستان و در کردستان در اوایل قدرت‌گیری این رژیم و فشار بر مردم بلوچ و آذری و کشتار آنها، همه و همه نشان‌دهنده‌ی موضع ارتجاعی و ضد دموکراتیک حاکمین در قبال حواسته‌های به‌حق مردم است.

اما در چندماه اخیر، و در چارچوب سیاست افزایش فشار و سرکوب در سراسر ایران نسبت به مخالفین، فشار بر ملیت‌ها نیز افزایش یافته‌است. کشتن زحمت‌کشان کرد به‌کرات روی داده که خشم به‌حق مردم را در شهرهای کردستان برانگیخته‌است. از اجلاسی به مناسبت ۸ مارس در تبریز، صرفاً به‌دلیل این که قرار بود سخن‌رانی‌ها به‌ترکی آذری صورت گیرد مانعت به‌عمل آمد. اعتراض مردم عرب زبان در اهواز در مورد جابه‌جا کردن آنان - صرف‌نظر از درستی یا نادرستی این شایعه - با رگبار مسلسل‌ها و کشتار و زخمی کردن و دستگیری چند صد نفر پاسخ گرفت. این همه جنایت افسارگسیخته چه هدفی را دنبال می‌کنند؟ حاکمین ارتجاعی ایران درصددند یکبار دیگر خیمه‌شب‌بازی انتخاب رئیس جمهور "خودی" را به مردم ایران تحمیل کنند. آنها که از منفردشدن‌شان هر اسناکند و می‌ترسند در آستانه‌ی این انتخابات، اعتراضات توده‌ای گسترش یابند، شمشیر را از رو بسته و سرکوب را در سرتاسر ایران افزایش داده‌اند. دادگاه‌ها شدیداً سرگرم محکوم‌ساختن انسانهای سیاسی و غیر سیاسی به مرگ و زندان هستند. دستگیری دانش‌جویان شدت‌گرفته، به‌زنان شیردل هشدار رعایت حجاب اسلامی می‌دهند و تهدید آنها ادامه دارد. حاکمان جمهوری اسلامی به این نتیجه رسیده‌اند که تنها راه حفظ خودشان، تشدید سرکوب است و حتا جناح‌های در قدرت برای بدست‌آوردن موقعیتی مناسب‌تر در این دستگاه از تحریک مردم و متعاقباً سرکوب نیز استفاده می‌کنند!

در عین حال آنها که توطئه‌های امپریالیسم آمریکا را در خاورمیانه و کشورهای شرق اروپا دیده‌اند و می‌دانند که آمریکا مسئله‌ی ملی را در "تغییر دادن رژیم‌ها" به‌کار گرفته‌است، می‌تواند از هر حرکت ملی به سود خویش بهره گرفته و با شوینیست‌های ملل تحت ستم متحد شود. لذا از ترس مرگ، از سایه‌ی خود هم می‌ترسند و سرکوب را تنها چاره دیده‌اند!

حزب رنجبران ایران سرکوب و کشتار مردم ملیت‌نشین‌ها و به‌خصوص سرکوب اخیر مردم عرب را در اهواز به شدت محکوم می‌کند و از کلیه‌ی ملل تحت ستم ایران می‌خواهد برای کسب حقوق دموکراتیک خود بپاخیزند. در عین حال هشدار می‌دهد تا نگذارند این حرکت‌ها مورد سوء استفاده‌ی امپریالیسم متجاوز آمریکا و شوینیست‌های ملت خودی قرار گیرد.

"حق ملل در تعیین سرنوشت خویش تا سرحد جدائی و تشکیل دولت خودی" بدون دخالت شوینیست‌های ملل تحت ستم و بدون دخالت خارجی و به‌ویژه امپریالیست‌ها از یک سو و دفاع از اتحاد داوطلبانه‌ی ملل ساکن ایران در احترام متقابل، از سوی دیگر اصولی دموکراتیک‌اند که توسط بورژوازی در عصر سرمایه‌ی فراملی‌ها قابل اجرا و پیاده‌شدن نیستند. تنها سوسیالیسم است که چنین آزادی‌ها را به رسمیت می‌شناسد و به عمل درمی‌آورد.